

POLECZYĆ SIĘ (1) *vb pf*

inf pol(e)czyć się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Uzdrowić się; przen:

Fraza: »rany poleczyć się mogą«: dla tego iż zǎwŕze rozumiano/ że fię tǎm nayrychley zǎdǎne wierze chrzeŕcijiǎńskiey rǎny poleczyć mogły/ gǎdzie wiǎrǎ dobra żadney klętki/ ǎni wŕzczerbienia nigdy nie ćierpiǎłǎ. *ReszList* 191.

Formacje współrdzenne cf LECZYĆ.

KO